

(Kort bemærkning).

Mette Groes (S):

I anledning af ministerens bemærkninger om, at der i Nordjylland skulle tages et hensyn, som gik ud på, at elselskaberne skulle give tilsgagn om en prioritering af de decentrale kraftvarmeverker, vil jeg gerne spørge, om dette hensyn indbefatter, at man kan vente en positiv reaktion fra ministeren på den forespørgsel, der er kommet fra Nordjyllands Amt om et regionplantillæg.

Allerede mandag den 26. oktober var formanden for Teknik- og Miljøudvalget i Nordjyllands Amt til foretræde hos ministeren og fik lovning på, at tillægget skulle være færdigt til fredag den 30. oktober, men man har endnu intet hørt. Jeg mener ikke, det kan være meningen, at elselskaberne skal føre deres egen energipolitik.

Der er i juli 1986 indgået en aftale mellem regeringen og Socialdemokratiet. I den står der, at den fremtidige udbygning af elproduktionsapparatet skal ske sådan, at der sikres en optimal udnyttelse af de muligheder for udbygning med decentrale varmeverker, der er beskrevet i kraftvarmegruppens første delrapport. I denne rapport's tillæg siger daværende energiminister Enggaard:

»Jeg lægger den allerstørste vægt på, at anvendelsen af indenlandske brændsler som f.eks. naturgas, halm og træflis indebærer klare fordele i forhold til olie og kul, når det drejer sig om forsyningssikkerhed, betalingsbalance, beskæftigelse og miljø. Det korte af det lange er altså, at regeringen har udtalt sig til fordel for decentrale, naturgasdrevne kraftvarmeverker i sin delrapport fra juli 1985, og den er så blevet konkretiseret i aftalen af 1986.«

Efter min mening kan der ikke være tvivl om, at det ikke skal være muligt at sabotere aftalen ved en urimelig prispolitik, og jeg håber, at ministeren er enig med mig i det.

(Kort bemærkning).

Riishøj (SF):

Vi har, som jeg nævnte, intet imod, at elværkerne laver de 100 MW vindmølleproduceret el, og vi har ikke noget imod, at man bygger de decentrale kraftvarmeverker. Det, vi har noget imod, er, at elværkerne får et reelt monopol, og vi ved, at elværkerne i hvert fald i deres optræ-

den over for alternative producenter optræder på den måde.

Men generelt er det, vi kritiserer, at man godkender for 700 MW kulfyret elproduktion på nuværende tidspunkt, før man har fastlagt potentialet for elbesparelser. På trods af forskningsberetninger og forskningsoversigter om mulighederne for tekniske elbesparelser og på trods af Brundtlandrapportens advarsler godkender man for 700 MW ny kulfyret energi, endda overvejende til kraftproduktion og ikke til kraftvarmeproduktion.

Det er vi imod, for det er en forkert prioritering, og jeg har endnu ikke set afvisning af, at man regner med en 40 pct. stigning i det samlede elforbrug; det er regeringens planer, og det er elværkernes ønsker. Den form for prioritering overskygger langt de beskedne summer, der er anvendt på alternativ vedvarende energi. Det er en forkert prioritering, en farlig prioritering.

Hvad angår Vesttyskland, er det rigtigt, at det i Holland og Vesttyskland overvejende er naturgasfyrede decentrale kraftvarmeverker, der er tale om. Det gør, at de er velafprøvede og kan indføres i Danmark langt ud over elværksaftalen, også på langt mindre enheder, end det er planlagt i elværksaftalen. Dem kan vi altså indføre umiddelbart, og så er det udmærket, hvis man herhjemme eksperimenterer med de ikke afprøvede. Men de naturgasfyrede er velafprøvede og velfungerende; de kan indføres i langt større omfang, end det har været tilfældet.

(Kort bemærkning).

Helge Mortensen (S):

Vedrørende de naturgasdrevne decentrale kraftvarmeverker er der jo ikke tale om nogen særlig ny teknisk udvikling. Det, jeg fremhæver, og som er årsagen til, at elværkerne er spændt foran vognen i denne udvikling, er, at det er vigtigt for os også af andre miljøpolitiske årsager end det, der knyttes til elværkssektoren, at få dem indrettet således, at de kan anvende halm, biogas og affald. Det er et vigtigt element både energipolitisk, miljøpolitisk og industripolitisk at få en sådan udvikling i gang. Jeg behøver ikke at få nogen anerkendelse for det, men jeg vil gerne understrege, at det i hvert fald er et element, der giver noget større perspektiver i den energipolitiske udvikling end den,